

LLINDA

Hom ha dit que l'Empordà és terra de gent alegre i franca.

L'Empordà, país obert, país de plana, país de llum, país de mar, havia d'hostatjar forçosament un poble amic de la joia, de les festes, de la vida platxerosa, de la cordialitat fàcil i franca.

El caràcter que amb justícia es atribueix als empordanesos, correspon de plé i més que a ningú als torroellencs. Perquè Torroella és el cor de l'Empordà.

Torroella té el seu Montgrí, i el Montgrí al bell mig de la plana, entre l'Alt i el Baix Empordà, és el castell que guarda la terra empordanesa i l'atalaia que tot-temps la vetlla.

Tots els pobles, de Massanet a Bagur, veuen el castell que destaca al fons de tots els nostres paisatges.

Tant com el cavall alat d'Empúries, el Montgrí pot simbolitzar l'Empordà. No és sense un profund motiu que els reis cercaren hostatge a Torroella.

* * *

Aquest preàmbul vol conduir-nos a la deducció de que la festa major de Torroella hauria d'ésser una festa de caient ben empordanès, festa de germanor empordanesa, aplec de tots els fills de l'Empordà.

Si estés en nostres mans, en apropar-se la gran diada de Torroella, posariem cim del castell banderoles de festa i a la nit hi encendriem llumènaries; i això fora un crit d'invitació que veurien els vaixells de la Mediterrània i les cabanes del Pirineu.

—Veniu, germans de l'Empordà: la vella casa pairal està de festa.

Emprò, com que no ha arribat l'hora esperada en que la festa tindrà un pregón sentit espiritual, hem de suplir aquesta iniciativa posant en lloc dels llums i les banderoles, la crida d'aquest llibre, que tanca tota la cordialitat, tot l'afecte, tota la franquesa, tot l'afany de comunicació que nia dins els cors empordanesos i que repeteix amb insistència:

—Veniu, germans empordanesos que la casa pairal de l'Empordà està de festa.